



หยิ่งรู้อนาคต...ได้อย่างเหลือเชื่อ

นอกจากจะพยากรณ์ว่าสมเด็จพระเจ้า (ปู่ ปุณณสิริ) จะได้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์คือเป็นสมเด็จพระสังฆราชในอนาคตแล้ว หลวงพ่อวัดปากน้ำ (ภาษีเจริญ) ท่านยังเคยพยากรณ์ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ปัจจุบัน ในสมัยที่ท่านเป็นสามเณรว่า

66



โสภโณมหาเถร) วัดเบญจมบพิตร ครึ่งดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระวันรัต

สมเด็จพระสังฆราชเคยทรงเล่าประทานสมเด็จพระพุฒาโฆษา-
จารย์วัดสามพระยา ครึ่งดำรงสมณศักดิ์ที่พระธรรมปัญญาบติว่า

“ท่านวัดปากน้ำนำมาฝาก บอกว่าจะเอาไว้แทนตัว เมื่อเรียนจบแล้ว
ก็จะขอนำกลับไปวัดปากน้ำ”

* * *

รถยนต์จะเข้าถึงวัด

สมัยที่หลวงพ่อยังอยู่นั้นยังไม่มีถนนตัดเข้าถึงวัดผู้ที่มาวัดปากน้ำ
ต้องมาทางเรือหรือเดินเท้า ถนนในวัดจึงเป็นเพียงทางเท้าแคบๆ
แต่หลวงพ่от่านได้สั่งให้ตัดถนนผ่านคณะเนกขัมมมีความกว้างขนาด
รถยนต์แล่นได้ ในสมัยนั้นถนนสายนี้จึงเป็นถนนที่ใหญ่ที่สุดในวัด ทำ
ให้ผู้คนพากันประหลาดใจว่า ทำไมหลวงพ่อก็ให้ตัดถนนใหญ่โตเช่นนั้น

หลวงพ่от่านตอบว่า “ต่อไปรถยนต์จะเข้าถึงวัด”

มีหลายคนที่ไม่เชื่อคำพูดของหลวงพ่อ บางคนถึงกับพูดว่า อีก
ร้อยปีรถยนต์ก็ยังไม่ถึงวัด

แต่แล้วหลังจากที่หลวงพ่อมรณภาพเพียง 2 ปี รถยนต์ก็แล่น
เข้ามาจอดถึงในวัดได้ตามที่หลวงพ่อพยากรณ์

* * *

ถ้าระเบิดลง จะเลิกวิชาธรรมกาย

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ประตูนํ้าอ่างทอง ประตูนํ้าบางยาง
ประตูนํ้าบางนกแขวก คลองภาษีเจริญล้วนแต่ถูกระเบิดลงหมดทุกแห่ง
ระยะนั้นทหารกรมแผนที่อพยพหลบภัยลูกระเบิดมาอยู่ที่ตึกขาว (ปัจจุบัน
คือหอเจริญวิปัสสนา)



หลวงพ่อบอกว่า “ถ้าวัดปากน้ำและประตูน้ำภาษีเจริญถูกระเบิด
ลง ท่านจะเลิกวิชชาธรรมกายทันที”

ปรากฏว่า เครื่องบินมาทิ้งระเบิดประตูน้ำภาษีเจริญเหมือนกัน
แต่พลาดไปลงที่ใกล้เคียง หลังจากนั้นหลวงพ่อบอกได้เข้มงวดกวดขัน
การปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายมากยิ่งขึ้น

* * *

สมบัติจะวิบัติ

มีศิษย์อีกหลายคนที่หลวงพ่อบอกว่า ท่านทราบอนาคตล่วงหน้า
และมีความเป็นห่วงพยายามจะหาทางแก้เหตุร้ายให้คลายลง เช่นเรื่อง
ของ พลตรีโสภณ และ คุณประทุม กระทั่ง ท่านทั้งสองได้อนุญาตให้
นำเรื่องของท่าน ที่ได้รับความเมตตาจากครูณาจากหลวงพ่อบอกมาเผยแพร่ให้ศิษย์
รุ่นหลังๆ ได้ทราบเรื่องดังนี้

พลตรีโสภณมาเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อดังตั้งปี พ.ศ.2480 สมัย
ยังเป็น ร้อยโท เมื่อสมรสกับคุณประทุมก็ได้พาภรรยามาเป็นศิษย์ของ
หลวงพ่อด้วย เมื่อมีบุตรคนโตและอายุได้ประมาณ 8 เดือน หลวงพ่อบอกให้
คนมาบอกที่บ้านพักในกรมทหารว่า

“ให้ระวังลูกจะเจ็บหนัก”

คุณประทุมฟังแล้วก็นึกสงสัยว่าลูกจะเจ็บเป็นอะไรมากน้อยแค่ไหน
ในเมื่อขณะนั้นลูกก็ยังแข็งแรงดี ไม่มีที่ท่าว่าจะเจ็บป่วย แต่เมื่อทราบจาก
หลวงพ่อบอกเช่นนั้นก็พยายามระมัดระวังดูแลบุตรอย่างดีที่สุด

ครั้นวันที่ 3 หลังจากหลวงพ่อบอกให้คนมาเตือน บุตรคนโตของ
พลตรีโสภณ-คุณประทุมก็ป่วยหนักเป็นบิดอย่างแรง ถึงขนาดหมอ
ไม่รับรองว่าจะรอดชีวิตหรือไม่ แต่ก็พยายามรักษาอย่างเต็มที่



พลตรีโสภณรีบมาส่งอาการโรคของบุตรกับหลวงพ่ที่วัดปากน้ำ หลวงพ่ท่านรับใบอาการโรค แล้วส่งให้พวกที่ได้วิชาธรรมกายแก้โรค ท่านบอกว่า

“มันจะเอาไป เราต้องต่อสู้กันหน่อย จะแก้ไขให้”

วันที่ 2 พลตรีโสภณไปส่งอาการโรคของบุตรอีกครั้ง หลวงพ่ท่านรับใบอาการโรคไปดู แล้วบอกว่า “ปลอดภัยแล้ว”

หลังจากนั้นบุตรของพลตรีโสภณ-คุณประทุมก็มีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ และหายเป็นปกติ

ต่อมาเมื่อคุณประทุมตั้งครรภ์บุตรคนที่ 2 มีอาการแพ้อย่างมาก รับประทานอาหารและลูกไม่ได้เลย ต้องเข้าโรงพยาบาลเกือบเดือน แพทย์ที่ทำการรักษาแนะนำให้เอาเด็กออก มิฉะนั้นแม่จะเป็นอันตรายถึงชีวิต

แพทย์ได้นำแบบฟอร์มมาให้พลตรีโสภณลงชื่อยินยอมให้เอาเด็กออก แต่พลตรีโสภณยังไม่ยอมลงชื่อ เพราะต้องการจะมาปรึกษาหลวงพ่ก่อน

พลตรีโสภณเรียนให้หลวงพ่ทราบว่าจะไม่ยอมผ่าลูก แต่ถ้าไม่ผ่าลูกก็เหมือนฆ่าแม่ ถ้าไม่ฆ่าแม่ก็ต้องฆ่าลูก

หลวงพ่บอกว่า “ไม่ต้องฆ่าใครหรอก เอาไว้ทั้ง 2 คนนั้นแหละ”

พลตรีโสภณได้พยายามหลบหน้านายแพทย์ไม่ไปที่โรงพยาบาลอีก เพราะทราบดีว่าหมอจะต้องถามถึงการตัดสินใจ

วันต่อมา นายแพทย์ได้สั่งยาฉีดและยารับประทานให้คุณประทุมก็มีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ และปลอดภัยโดยไม่ต้องทำแท้งเลย

ประมาณ พ.ศ.2485 บุตรคนโตของพลตรีโสภณ-คุณประทุมป่วยหนักอีก มีอาการเหมือนเป็นโรคไทฟอยด์ คราวนี้ไม่ไปให้แพทย์ตรวจรักษา

เพียงแต่รับประทานยาแก้ไข้ เพราะมีความศรัทธายึดมั่นหลวงพ่อดำที่ พลตรีโสภณได้มาส่งอาการโรคกับหลวงพ่อกิ่งเช่นเคย

หลวงพ่อก็ให้พระฉวนซึ่งได้วิชาธรรมกาย มานั่งแก้โรคให้ 3 คืน คืนแรกที่พระฉวนมานั่งแก้โรคนั้นบุตรคนโตที่ป่วยหนักก็มีอาการดีขึ้น พอรับประทานอาหารได้บ้างเพราะก่อนหน้านี้รับประทานไม่ได้เลย ญาติทุกคนเข้าใจไปว่าคงจะกินสิ่งลาเป็นครั้งสุดท้าย ไม่คิดว่าจะหายป่วย เพราะเร็วผิดปกติ

พระฉวนได้ยินเช่นนั้น จึงมาเล่าให้หลวงพ่อฟัง หลวงพ่อพูดว่า “เขายังไม่เชื่อวิชานี้” และท่านยังได้พยากรณ์ว่า “ลูกคนนี้ต้องพ้นอายุ 16 ไปแล้ว จึงจะดีขึ้น หมดโรคหมดภัย”

ทุกครั้งที่พลตรีโสภณมาส่งอาการโรคของบุตรกับหลวงพ่อ ครั้งแรก ท่านจะรับใบอาการโรคไว้อ่านดูแล้ว แต่ไม่พูดอะไร ครั้นไปส่งครั้งที่ 2 (สมัยนั้นต้องส่งใบอาการโรค 3 ครั้ง คือเช้า กลางวัน เย็น)

ท่านจะบอกว่า “ไม่เป็นไรแล้ว”

เป็นอันสบายใจแน่ใจได้ว่าบุตรปลอดภัยแน่

ครั้นเมื่อหลวงพ่อบำเพ็ญพิธีคือประมาณปลายปี พ.ศ.2501 พลตรีโสภณ (ขณะนั้นมียศเป็น พันเอก) กับคุณประทุมได้มากราบเยี่ยม หลวงพ่อบ่อยครั้งขึ้น

วันหนึ่งขณะที่กำลังมาเยี่ยมหลวงพ่อยุ่นั้น หลวงพ่อก็ได้สั่งให้ สามเณรองค์หนึ่งที่ปรนนิบัติท่าน ให้เข้าไปหีบกายสิทธิ์มา 1 ดวง เมื่อ ได้กายสิทธิ์มาแล้วหลวงพ่อก็ได้มองสำรวจดูทุกคนที่อยู่ในห้องแล้วพยักหน้า เรียกพลตรีโสภณให้เข้าไปหาใกล้ๆ ท่านบอกว่า

“กายสิทธิ์ดวงนี้ชื่อบรมจักร องค์นี้นะเลี้ยงวัดปากน้ำเขื่อนมา ทำ



วิชาควบคุมกันมา ข้าจะให้เอ็งไปไหนให้เอาติดตัวไปด้วย”

พลตรีโสภณเล่าว่า ในขณะนั้นมีความตั้งใจปลอบปลื้มยินดีมากที่สุด ที่หลวงพ่อบอกให้กายสิทธิ์ดวงที่สำคัญเป็นกายสิทธิ์ขนาดใหญ่ แต่ครั้นกลับมาถึงบ้านความปลอบปลื้มจิตใจกลับลดน้อยลง เพราะเกิดความไม่แน่ใจว่าหลวงพ่อบอกตั้งใจให้ตนแน่หรือเปล่า หรือท่านให้เพราะท่านไม่รู้สีกตัว เนื่องจากอาพาธหนักจนไม่ได้สติ และของดีพิเศษเช่นนี้สมควรจะมามากอยู่กับตนหรือไม่ มีทั้งความดีใจและความวิตกกังวลผสมผสานกันอยู่

วันรุ่งขึ้นพลตรีโสภณตัดสินใจแน่นอนว่า จะนำกายสิทธิ์บรมจักรมาคืนหลวงพ่อ เมื่อเข้าไปหาหลวงพ่อในห้อง ก็รอหาโอกาสเหมาะที่จะคลานเข้าไปหาท่านใกล้ๆ เพื่อจะคืนกายสิทธิ์ แต่ยังมีพันจะทำตามที่คุณคิดเห็น หลวงพ่อบอกท่านจึงดูทุกคนที่อยู่ในห้องนั้น แล้วท่านก็เรียกสามเณรให้ไปหยิบกายสิทธิ์มา 1 ดวง ท่านพยักหน้าเรียกพลตรีโสภณให้เข้าไปหาท่านบอกว่า

“เอ็งไม่ต้องเอามาคืน เอ็งเอาไปอีกองค์หนึ่งองค์นี้ชื่อจักรพรรดิ เอ็งเอาไว้ที่บ้านนะ เพราะเอ็งนะสมบัติจะวิบัติให้เอาองค์นี้ไว้คุ้มครอง”

พลตรีโสภณจึงได้แน่ใจว่า หลวงพ่อบอกตั้งใจให้กายสิทธิ์แก่ตนแน่ๆ มิใช่เป็นเพราะอาพาธหนักจนไม่ได้สติ ท่านให้เนื่องจากท่านรู้เห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าท่านจึงเป็นห่วง ท่านรู้ตัวว่าท่านใกล้จะมรณภาพแล้ว ท่านจึงให้กายสิทธิ์แก่พลตรีโสภณเพื่อไว้คุ้มครองป้องกันภัย

พลตรีโสภณจึงมีกายสิทธิ์ที่หลวงพ่อให้ถึง 3 ดวง คือ **“จุลจักร บรมจักร และจักรพรรดิ”** กายสิทธิ์เหล่านี้ได้ช่วยคุ้มครองครอบครัวของพลตรีโสภณให้พ้นจากภัยพิบัติมาหลายครั้ง

ในปี พ.ศ.2514 พลตรีโสภณและคุณประทุมต้องการจะทำบุญบ้าน จึงนิมนต์พระภิกษุวัดปากน้ำมาสวดมนต์ฉันภัตตาหารเพลที่บ้าน ในตอนเช้าของวันงานก่อนที่พระภิกษุจะมาถึงปรากฏว่าไฟฟ้าดับ เมื่อไปตรวจดูที่หม้อไฟก็พบว่าไฟฟ้าช็อตไหม้เสียบ้านจนเกรียมหมดแล้ว แต่แก้ไขได้ทันท่วงทีจึงมิได้มีเหตุการณ์ร้ายแรงกว่านั้น

หลังจากนั้นทั้งพลตรีโสภณและคุณประทุมได้ประสบปัญหาร้ายแรงทั้งการงานและธุรกิจอื่นๆ จนเกือบจะสูญเสียสัมพันธภาพกับลูกค้าได้ ผ่านอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ เพราะขอบุญบารมีของหลวงพ่อก่อนให้ช่วย เมื่อได้พิจารณาเรื่องราวต่างๆ แล้ว ก็เห็นว่าเป็นจริงตามที่หลวงพ่อกำลังพยากรณ์ไว้

* * *

คนนี้จะเป็นผู้อุปถัมภ์วัดปากน้ำ

บุคคลอีกท่านหนึ่งที่เคยถูกหลวงพ่อยากรณ์คือ **คุณหญิงลมน บุรกรรมโกวิท ภริยา พ.อ.หลวงบุรกรรมโกวิท** อดีตอธิบดีกรมโยธาธิการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัยรัฐบาล พณฯจอมพล ป.พิบูลสงคราม

คุณหญิงลมนได้มาพวณาตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อก่อน เมื่อมีปัญหาขัดข้องในเรื่องใดๆ จะต้องมากราบเรียนปรึกษาขอคำแนะนำจากหลวงพ่อก่อนเสมอ

ครั้งหนึ่งบุตรคนหนึ่งของคุณหญิงป่วยหนัก คุณหญิงก็ได้มาขอความอนุเคราะห์จากหลวงพ่อก่อน โดยนิมนต์ท่านไปที่บ้านเพื่อช่วยแก้ไขโรค หลวงพ่อก่อนก็เมตตาสงเคราะห์ให้ตามความประสงค์ และสั่งพวกที่ได้ธรรมกายให้ช่วยกันแก้ไขโรคบุตรของคุณหญิงด้วย



หลวงพ่อบอกกับพวกที่ได้ธรรมกายว่า “คนผู้นี้ (คุณหญิงลมน) ต่อไปจะเป็นผู้อุปถัมภ์บำรุงวัดปากน้ำ”

ข้าพเจ้าฟังแล้วสงสัยว่าคุณหญิงท่านจะอุปถัมภ์บำรุงวัดอย่างไร มากน้อยขนาดไหน

ต่อมาข้าพเจ้าก็ได้ประจักษ์ว่าคุณหญิงลมน บุรกรรมโกวิทเป็นผู้มีศรัทธายึดมั่นในพระรัตนตรัย มีความเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อบุญของเธออย่างจริงจัง ท่านมาปฏิบัติธรรม มารักษาศีล 8 อยู่ในวัดปากน้ำ คราวละหลายๆ เดือน ได้ถวายที่ดินที่จังหวัดนครนายกถึง 143 ไร่ ให้เป็นธรณีสงฆ์วัดปากน้ำ เป็นประธานถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ติดต่อกันมานานหลายปี และยังได้บริจาคทรัพย์เป็นจำนวนมากในการก่อสร้างปฏิสังขรณ์เสนาสนะต่างๆ

* * *

มะรินนี่พ่อเอ็งก็จะมา

เมื่อข้าพเจ้า (คุณครูตรีธา เนียมขำ) มีอายุประมาณ 15-16 คิดถึงบ้าน คิดถึงพ่อแม่พี่น้องมากอยากขออนุญาตหลวงพ่อบอกกลับไปเยี่ยมบ้าน แต่หลวงพ่อบอกว่า ไม่ให้ไป

ท่านบอกว่า “มะรินนี่พ่อเอ็งก็จะมา”

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจ คิดว่าหลวงพ่อบอกท่านต้องหลอกข้าพเจ้าแน่ๆ จึงย้อนถามท่านเพื่อความแน่ใจ ว่าหลวงพ่อบอกเอาเองหรือพ่อข้าพเจ้าได้ทราบเรียนท่านไว้แล้ว

“พ่อบอกหลวงพ่อไว้หรือเจ้าคะว่าพ่อจะมามะรินนี่”

หลวงพ่อบอกว่า “พ่อเอ็งไม่ได้บอกหรอก แต่เอ็งคอยดูซิว่า มะรินนี่พ่อเอ็งต้องมา”

ตอนนั้นด้วยความที่เป็นเด็กยังไม่มีความคิด ข้าพเจ้าก็คิดว่าถ้า
มะรินนี่พ่อไม่มาจะต้องต่อว่าหลวงพ่อก่อน

แต่พอถึงวันนั้น พ่อข้าพเจ้าก็มาเยี่ยมจริงๆ ข้าพเจ้ารีบถามพ่อว่า
“พ่อได้บอกหลวงพ่อก่อนไว้หรือเปล่าว่าพ่อจะมาในวันนี้”

พ่อข้าพเจ้าตอบว่า “เปล่า”

* * *

บวชต่อไปแล้วจะดี

แม่ชีธัญญาณี สุตเกษ ซึ่งเป็นหัวหน้าแม่ชีและหัวหน้าโรงครัว
ในปัจจุบัน มาบวชชีที่วัดปากน้ำตั้งแต่ปี พ.ศ.2490 เดิมนั้นไม่ได้ชื่อ
ธัญญาณี แต่สมัยนั้นแม่ชีและผู้รักษาศีลที่อยู่ในวัดนิยมเปลี่ยนชื่อกันมาก
จึงได้ไปกราบหลวงพ่อบอกขอให้ท่านตั้งชื่อให้ใหม่ หลวงพ่อบอกท่านตั้งชื่อว่า
ธัญญาณี

เวลาหลวงพ่อบอกท่านจะตั้งชื่อให้กับผู้ใด ท่านจะต้องตรวจดูเสียก่อน
และตั้งชื่อให้เหมาะกับบุคลิก อุปนิสัยใจคอ และชื่อธัญญาณีที่ท่านตั้งให้
นั้นก็จะเป็นชื่อที่ไม่ซ้ำกับใครและไม่มีใครซ้ำในสมัยนั้น เพราะหลวง
พ่อบอกท่านรู้เห็นแล้วว่าแม่ชีผู้นี้ต่อไปจะต้องมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องข้าว
ปลาอาหาร

หลังจากนั้นไม่กี่วัน **คุณแม่ท้วม หุตานุกรม** ก็เรียกแม่ชีธัญญาณี
ให้มาช่วยทำครัวพิเศษ (คือ อาหารถวายหลวงพ่อก่อน)

ปี พ.ศ.2494 แม่ชีธัญญาณีอยากลาสิกขาแม่ชี เข้าไปกราบลา
หลวงพ่อบอกหลายครั้ง ท่านไม่อนุญาตให้สึกทุกครั้ง

ครั้งสุดท้ายท่านบอกว่า “อย่าสึกเลย สึกแล้วไม่ดี ให้บวชต่อไปแล้ว
จะดี”



แล้วท่านก็ได้แนะนำให้นั่งภาวนาในโรงงาน ท่านบอกว่าให้นั่งให้
เห็นเสียก่อนแล้วจึงค่อยฝึก

ปี พ.ศ.2497 บิดาของแม่ชีธัญญาณีมาบวชอยู่ที่วัด หลวงพ่อท่าน
ถามว่า “มีลูกกี่คน”

เมื่อได้ทราบว่ามีลูกหลายคน ท่านก็บอกว่า “ไอ้คนนี่ให้มาอยู่กับข้า
แล้วจะดี” (หมายถึงแม่ชีธัญญาณี)

เมื่อหลวงพ่อมรณภาพลง แม่ชีธัญญาณีต้องมารับตำแหน่งหัวหน้า
โรงครัว ตอนที่มารับหน้าที่ใหม่ๆ นั้นยังไม่ชินกับงานหนัก ต้องตื่นแต่ตีสี่
ทำอาหารถวายพระมือเช้า ต้องไปจ่ายตลาดเอง ไม่ว่าฝนจะตกฟ้าจะร้อง
ต้องทำทุกวัน ไม่มีวันหยุดพัก ทำให้ป่วยอยู่บ่อยๆ ตนเองก็กลัวว่าจะ
รับหน้าที่นั้นต่อไปไม่ไหว

คืนหนึ่งหลวงพ่อมาเข้าฝัน แม่ชีธัญญาณีจึงกราบเรียนถาม
ท่านว่าอาการป่วยจะหายหรือไม่ หลวงพ่อท่านตอบว่า “หาย”

แม่ชีธัญญาณีก็กราบเรียนถามท่านต่อไปว่า “หน้าที่ที่ทำอยู่นั้น
จะทำต่อไปไหวหรือไม่ แล้วจะดีหรือไม่”

หลวงพ่อท่านตอบว่า “ทำได้แล้วดีด้วย”

ตอนนั้นมีคนๆ หนึ่งมาขอยืมเงินแม่ชีธัญญาณีแล้วยังไม่นำมาคืน
แม่ชีธัญญาณีจึงกราบเรียนถามหลวงพ่อว่า “เงินที่มีคนขอยืมไปนั้นจะได้
คืนหรือไม่”

หลวงพ่อท่านตอบว่า “ได้”

หลังจากนั้นไม่นานแม่ชีธัญญาณีก็ได้เงินคืน

* * *

เสนอโครงการพัฒนาประเทศ

ไม่เพียงแต่จะอุทิศชีวิตเพื่อสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาเท่านั้น หลวงพ่อของเราท่านยังมีความห่วงใยในประเทศชาติและพระราชวงศ์อีกด้วย ที่ข้าพเจ้าทราบเพราะท่านเคยปรารภให้พวกที่ได้ธรรมกายฟังเสมอๆ ท่านต้องการให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนาเทียมทันอารยประเทศ

หลวงพ่อก่อนเคย **เสนอแนะโครงการพัฒนาประเทศแก่พญาจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น** ครั้งที่พญาจอมพล ป. และท่านผู้หุ้มฉัตรเสียดพิบูลสงคราม มาวางศิลาฤกษ์สร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมภาวนานุสนธิ์ ในปี พ.ศ.2493

โครงการพัฒนาประเทศที่หลวงพ่อบริการได้เสนอแนะมีดังนี้

1.ให้สร้างอาคารสงเคราะห์เพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยของตนเอง โดยใช้เงินที่ได้จากการขายสลากกินแบ่ง

2.ให้จัดสรรที่ดินให้เกษตรกรได้ใช้ทำมาหากินโดยทั่วถึงกันอย่างน้อยคนละ 25 ไร่

3.ให้ประกาศเลิกสูบบุหรี่

4.ให้เลิกโสเภณี

5.ให้ตัดถนนหนทางเพิ่มขึ้นเพื่อสะดวกแก่การค้าขาย

เราจะเห็นว่าโครงการพัฒนาประเทศที่หลวงพ่อบริการได้เสนอแนะแก่คณะรัฐบาลในสมัยนั้นเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก และมีหลายโครงการที่พญา จอมพล ป. พิบูลสงครามได้ดำเนินการ

คุณครูตรีธา เนียมขำ

